పాత కథకి కొత్త ముగింపు

కథానిక

జి. నరసింహామూర్తి

ఆ యిల్లు యిల్లు కాదు. పిల్లల యంత్రాంగం. నష్టాల్లో కష్టాల్లో, అప్పుల్లో, అవస్థల్లో తప్పని సరిగా నడుస్తున్న పిల్లల్ని తయారు చేసే ఫ్యాక్టరీ!

అందులో ముగ్గురన్నదమ్ములు. పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి కాబట్టి పెళ్ళాలొచ్చారు. తర్వాత షరా మామూలే!

మొదట అతని పేరు అందరికీ తెలిసిందే! సుబ్బారావును అంతా బార్బర్ సుబ్బారావంటారు.

ఏ పనిలోనూ రాణించక కడకి ఈ పని ప్రారంభించి అలాగే బతుకును గెంటుకొస్తున్నాడు.

బయోగ్రఫీ ప్రకారం కేసు స్టడీ చేస్తే చదువు వానాకాలంది. జీవితంలో అనుభవం నలభై వరకూ చేరింది. ఏడో సంతానం ఎమర్జన్సీ తర్వాత పుట్టాడు కనుక దాన్నో స్థిరాస్థి కిందకే జమేసుకొన్నాడు సుబ్బారావు. అతని భార్య అందులో హక్కును చచ్చినా పోనిచ్చుకోనంది. కనేటప్పుడు ప్రాణంమీదకొచ్చినా కన్న తర్వాత ఆ రైట్ చచ్చినా వదులుకోని సెకండ్ సెక్స్ మరి! పైగా భారత దేశంలో మాతయిన స్త్రీమూర్తి.

రెండోవాడు వెంకటరత్నం.

ఊళ్లో పెద్ద మనుషులన్న వాళ్ళతో కలిసి తానూ అందులో ఒకణ్ణనే అనుకుంటూ వాళ్ల తోక పట్టుకు తిరుగుతుంటాడు. సంత పాడుకున్న వెంకటశెట్టి తరఫున ఆదివారం సంతలో పన్నులు వసూలు చేస్తుంటాడు. పల్లెవాళ్ళ దగ్గరా, కూరగాయల వాళ్ళ దగ్గరా, లోకువగా దొరికిన మాంసం దుకాణాల కాడా గదమాయించుకొని కాస్తో కూస్తో వేయించుకుంటాడు. చెరువు పాటల్లోనూ, కోడిపందాల్లోనూ ప్లేట్లు ఫిరాయిస్తాడు. మొత్తం మీద సాయంత్రానికల్లా కన్నమందకి ఏదో తెచ్చి పారేస్తాడేదో రూపాన. ఆదాయం పెంచుకోవాలని అడ్డమైన గడ్డీ తింటూ తిరుగుతుంటాడు.

అయిదో కాన్పుకి గవర్నమెంటు ఆస్పత్రిలో పెళ్ళానికి ఆపరేషన్ చేస్తేగాని తల్లీ బిడ్డ దక్కలేదు.

అప్పుడే చెప్పాడు డాక్టరు, శుభ్రంగా ఇద్దరిలో ఎవరో ఒకరు ఆపరేషన్ చేయించుకుంటే తర్వాత ప్రమాదముండదని.

అయినా అదే ప్రమాదం మళ్లీ సవంత్సరానికి పెళ్ళాం మీదకి నెట్టేసి గవర్నమెంటు ఆస్పత్రిలో ఆమెను పడేసి, పోతే అదే పోతుందన్న ధీమాతో హాయిగా యింటికి తిరిగి వచ్చాడు.

పెళ్ళానికి పొట్ట చీల్చయినా బిడ్డను తీయడానికి ఒప్పుకున్నాడుగాని ఆవిడకి పిల్లలు పుట్టకుండా ఆపరేషన్ చేయించొడా అంటే లేదు. అప్పణ్ణుంచీ ఆమె తీసుకుంటూ, లాక్కుంటూ. బతకలేకా చావలేకా పడుంది.

మూడోవాడు వెంకటేశ్వరులు.

కాలం ఖర్మం కాలిసొచ్చి ఆర్మీలో చేరాడు. ఆర్డరరీలో బండ తేరిపోయాడు. సెలవుమీద తిరిగొచ్చి చిల్లర తిరుగుళ్ళు ప్రారంభించడంతో రెండో సంవత్సరం లోనే ఓ అమ్మాయిని వెదికి మెడకి కట్టేసింది తల్లి.

పెళ్ళాన్ని ఫార్వర్డ్ ఏరియాలకి తీసుకెళ్ళడం వీలుకాదు కనుక ఇంటి దగ్గరే వదిలేశాడు గాని ప్రతీ సంవత్సరమూ సెలవులో వచ్చి ఓ బిడ్డను భార్య కడుపులో పోసి పోతాడు.

అతగాడు పిల్లల్ని పెళ్ళాన్నీ మరచి పోయి అక్కడిచ్చే లిక్కరు తాగి కక్కా ముక్కా తిని మజా చేస్తాడు.

ఇంటి దగ్గర పెళ్ళాం కూలీ పనులు చేసుకుంటూ పిల్లల్ని పెంచుకుంటోంది.

అసలు బతికున్నవాళ్ళు ఈ ముగ్గురే కాని టీబీ వచ్చి ఓ కొడుకు పోయాడు. నోట్లో పుండేసి మందూ మాకూ లేక ఓ కొడుకు పోయాడు. గనీ సాహెబ్ కొట్లో దొంగతనం చేస్తుండగా కొట్టి చంపబడ్డ కొడుకు చరిత్ర అలాగే సమాధి అయిపోయింది.

ఇంత మందిని కన్నా తల్లీ తండ్రీ అంతటితో ఆగలేదు. దేవుడిస్తున్నాడు కదానని ఓ కూతుర్ని కూడా కనేశారు.

ఆ కొంపలో జరుగు తున్న కథకి మెలికి అదే!

తండ్రి చనిపోయినా ముసలి తల్లి మాత్రం కొద్దో గొప్పో కంట్రోలరుగా వ్యవహరిస్తూనే ఉంటోంది కొంపలో.

కూతురికి మంచి మొగుడయినా దొరుకుతాడేమోనని ముసలావిడ బడికి పంపిన మాట నిజం. →

హరివిల్లు

చామర్తి దుర్గాప్రసాద్

వెన్నలో దించిన కత్తిలా
సన్నగా, సుతి మెత్తగా, నున్నగా
ఉలి కోతలతో గంధపు చెక్క
అంగాంగాలూ అమర్చుకొని,
ఎంత అపురూపంగా తయారయింది!

ఎంత పనివాడితనం!
ఎన్ని సంవత్సరాలో సూదితో కుట్టిన,
చీకటి తివాసీ మీద నక్షత్రాల పూలు
నీ ముందు పరిచారు
ఎంత అందంగా తయారయింది!

అతగాడి మీద చెమ్కీలు కప్పి
గంటల తరబడి రంగులు మర్దించి
ఆ తరువాత మరెన్నో గంటలు
ఎద్దు బండి మీద నిల్చోబెట్టారు.

ఆటుపోటుల సముద్రంలో
చెక్కు చెదరని నావలా
అతగాడు అమ్మవారి కొలువులో
దేవతలా ఎంత నేత్ర పర్వంగా
తయారయ్యాడు!

అపురూపమైన - కళాఖండం, సగటు
మనిషి ఎంత అద్వితీయ కళాకేళి -
ప్రజాస్వామ్యం!
ఎన్ని గొర్రెలు పరచిన జీవితం తివాసీ!

నెమళ్ళి నరికి,
ఆకాశంలో అంటించారు పింఛం.
ఎంతఅందంగా అమిరింది "హరివిల్లు"!
ఏడీ సవ్యసాచి ?
ఎక్కుపెట్టడేం హరివిల్లు ?

కూతురు రాజమ్మని గాలి పాటుకి బడికి పంపినా చదువులో అందర్లోనూ ముందుండేది.

ఆ కొంపలో ఇంత తెలివైన పిల్ల ఎలా కలిగిందానని పంతుళ్ళు తల కింద లయ్యేరు.

చెల్లెలు చదువుకి ఏ అన్నా ప్రోత్స హించిన పాపాన పోలేదు. పైగా చదువంటూ డబ్బు ఖర్చు చేస్తుందని ఒకటే మూలుగుడు ప్రారంభమైంది యింట్లో.

'దీణ్ణెవడికో ముడెట్టక చదువెందుకే అమ్మా!' అంటూ రాగం ప్రారంభించారు అన్నలు.

'కాదులే అత్తా! - నీ కూతుర్ని కలక్టేరు చెయ్యి – అప్పుడు నీ నెత్తినా మా పిల్లల నెత్తినా ఇంత రాడెట్టుద్ది' అంటూ వాళ్ల పెళ్ళాలు తాళం.

రాజమ్మ చదువు ఆగిపోయింది.

ఇంట్లో పిల్లలకి చాకిరీచేయడంతోనే సరిపోతుంది ఇక.

కాని ఎంత కాలం?

రాజమ్మకు వయసొస్తోంది.

లోకం కూడా తెలిసొస్తోంది.

ప్రతి అన్నా గంపెడు పిల్లల్ని కన్నాడు.

తన బాగేదో తాను చూసుకుంటు న్నాడు.

ఎదిగిన చెల్లెలుందన్న మాట అక్క ర్లేదు.

తమమీదే ఆధారపడి ఓ అమాయక జీవి బతుకుతుందన్న బాధ లేదు.

ఎందుకు వీళ్లకి స్వార్థం?

పోనీ వీళ్ళకయినా సుఖముందా?

కుటుంబ నియంత్రణ వచ్చింది. గుడ్డిగా బతుకుతున్న దంపతుల్లో ఒక పరివర్తన తెచ్చింది. దాని మంచితనం ప్రజలకు అర్థమయింది. కాని తన అన్న లకు మాత్రం అదేమీ అవసరం లేకుండా పోయింది. ఎంత మూర్ఖత్వం?

ఇల్లు పిల్లల సంత. సుఖం లేదు. శాంతి లేదు. తిండి లేదు. బట్ట లేదు. ఎవరి గొడవ వాళ్లది.

వెనక పెద్దమనిషయ్యి పది సంవత్స రాల నుంచి అలాగే తమతో దిక్కూ తెన్నూ లేకుండా పడున్న తోబుట్టువుం దన్న జ్ఞానం ఏ ఒక్కడికి కలుగలేదు.

ముసలి తల్లి 'చెల్లెలు బతు కిలాగే నట్టా బాబూ' అని కొడుకుల దగ్గర కదలేస్తే-

'ఎక్కడన్నా దాచి పెట్టావేమో, తెచ్చి చెయ్యి' అంటూ కస్సుమంటాడు.

రాజమ్మ ఓర్చుకోలేక పోతోంది ఇవన్నీ. కన్న కలలన్నీ బుగ్గిపాలవు తున్నాయి. సజీవంగా కాలుతున్నా నోరువిప్ప లేదు. మనస్సు విప్పిచెప్పు కోలేదు.

అయినవాళ్ళున్నారు. రక్తాన్నిపంచు కొని పుట్టిన వాళ్ళున్నారు. కాని, తనకూ కోరికలున్నాయన్నది వాళ్లకు తెలి యదా?

తమ సంసారాలూ!

తమ సంతానాలూ!

తమ సంపాదనలూ!

మగాడి వంక కన్నెత్తి చూస్తే కారాలూ మిరియాలూ నూరుతారు అన్నలు. సగం చచ్చి నాకిది కావాలని అడిగితే కళ్ళెర్ర జేస్తారు.

కట్టుకున్న చీరకు మాసికలేసుకో లేక రాజమ్మ విసిగిపోయింది.

ఎంత కాలం అడుగుతుంది వాళ్లని. ఆ మాత్రం బుద్ధీ జ్ఞానమూ లేకుండా పోయాయి నాలికి

పోనీ తన బ్రతుకు అలాగే కాలి పోయినా పర్వా లేదు. వాళ్ళకైనా బుద్ధొచ్చి కుటుంబాల్ని పరిమితం చేసు కుంటారేమో నంటే అదీ లేదు.

కుటుంబ నియంత్రణ సిబ్బంది చాలా సార్లు వచ్చింది. వీళ్ళకి నచ్చ జెప్ప లేక తిరిగి వెళ్ళింది కూడా.

ఆర్మీ ఉద్యోగం నచ్చక వెంకటే శ్వర్లు మూటాముల్లె సర్దుకొని అమాం తంగా కొంప చేరాడు పెద్ద ఉద్ధరించేసే వాడిలా.

మళ్ళీ తనకో పాత చీర దొరుకు తుందని మంత్రసాని మురిసిపోయింది.

రాజమ్మ చిరిగిపోయిన బట్టల్తో అన్నల ముందే మసలడానికి సిగ్గుపడు తోంది.

ఆ ఒళ్ళు దాచుకోడానికీ, కాలే కడు పుకి కాస్తంత ముద్ద సంపాదించడానికీ నీతికంటే అవినీతే ఎక్కువ తోడ్పడు తుందన్న సత్యం ఆమెలో మొలకెత్తింది. కాని దానినెలా త్రుంచి వేయాలా నని రాజమ్మ చాలాసార్లు ప్రయత్నించింది.

"మీ ముగ్గు రన్నదమ్ములూ ఇకనైనా ఆపరేషన్ చేయించు కోండి. అటు మీకూ క్షేమమే - ఇటు పిల్లలకూ క్షేమమే -"

ఆ వూరికి కొత్తగా వచ్చిన ఫామిలీ ప్లానింగ్ వర్కర్ అన్నాడు ఆ కొంపలో వారందర్నీ ఉద్దేశించి.

మగవాళ్ళు పెడముఖం పెట్టారు.

"అంతే కాదు. ఆపరేషన్ చేయించు కుంటే ఆడవాళ్ళకయినా, మగవాళ్ళ కయినా డబ్బిస్తాం" - ఇంకో ఆయన.

"అయితే నేను చేయించుకుంటా నండి" రాజమ్మ దివిటీలా ముందు కురికింది.

"పిల్లలెంత మందమ్మా?"

"నాకింకా పెళ్ళి కాలేదు."

"పెళ్ళి కాకుండానే?!"

"అవును. ఆ అదృష్టం కలుగుతుం దనే ఆశ లేదు"

"అందుకని?"

"నేనో ఇంటి కోడలి నవుదామను కున్న కలలు కలలుగానే ఉండి పోయాయి గనుక. ఇకనైనా బతుకు తెరువు వెదుక్కో డానికి నాకింత కంటే మరో మార్గం వేరే కనిపించ లేదు గనుక."

రాజమ్మ మాటలు తనకయిన వాళ్ళ గుండెల్లోంచి తూటాల్లా దూసుకు పోయాయి.

తాగినోడిలా - గాడ్పు

కొల్లూరి సూర్యనారాయణమూర్తి

నిశ్శబ్ధంలో శబ్ధం చేస్తూ
తాగినోడిలా గాడ్పు
తందనాలు తొక్కుతుంది
తారు రోడ్డు నిండా

చింత నిప్పుల లాంటి ఆ కళ్ళను చూసి
ఎండుటాకులు ఏడుస్తున్నాయి

ఏట్లో నీరు తాగేసే వాడెవడని
కప్పలు అరుస్తున్నాయి

వాడిన పూలన్నీ
వాడెవడని తిడుతున్నాయి

ఎండు గొంతుక పిచ్చిదానిలా
పొమ్మని గొంతు చించుకుంటోంది!